

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 386: Ba Mươi Hai Tướng, Là Thân Do Phật Hiện, Điều Không Thể Chấp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 032)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ba mươi hai tướng, là thân do Phật hiện, điều không thể chấp.】

Trong kinh này Phật nói đại thân phi đại thân, đại thân là chỉ cho báo thân hiện ra trên quả địa Như Lai, Ngài không chấp trước. Trong tất cả mọi cảnh giới hiện ra, Ngài đều không để trong lòng, coi như không có chuyện gì, đây gọi là “tức tướng ly tướng” (ngay nơi tướng mà lìa tướng). Có thể thấy rằng “ly” (lìa), “đoạn” (dứt) hoàn toàn không phải là tướng đã thực sự tiêu diệt, không phải vậy. Trong tâm không chấp trước, trong tâm coi như không có chuyện gì, mọi lúc mọi nơi, trong tâm Ngài luôn thanh tịnh sạch sẽ, một trần không nhiễm, đây gọi là đoạn. Đoạn và ly đều là nói từ trên tâm, không phải nói từ trên cảnh. Trên cảnh làm sao có thể đoạn được? Không thể đoạn. Trên cảnh sẽ biến đổi, cảnh biến là tùy theo tâm biến. Trong kinh luận “Duy Thức” nói rất hay, tất cả pháp “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”, cảnh giới bên ngoài này sẽ biến đổi, sự biến đổi này là biến từ trên tâm, tâm biến, cảnh giới bên ngoài liền biến đổi. Chúng ta hiện nay là tâm luân hồi, cảnh giới bên ngoài là cảnh giới luân hồi; nếu chúng ta là tâm thanh tịnh, một trần không nhiễm, thật giống như trên “Kinh Kim Cang” đã nói, thấy đều buông xả, cảnh giới bên ngoài ngay lập tức liền biến thành Nhất Chân pháp giới. Nhất tâm liền biến thành Nhất Chân pháp giới, nhị tâm, tam tâm liền biến thành mười pháp giới, cảnh tùy tâm chuyển. Biết được đạo lý cảnh tùy tâm chuyển này, bạn liền hiểu được tu hành thì tâm là quan trọng, cảnh không quan trọng. Các vị Tổ sư đại đức của Thiền tông đều biết tu từ căn bản, căn bản là gì? Là tâm, tâm chính là ý niệm. Đem ý niệm ác chuyển biến thành ý niệm thiện, cảnh giới ác liền biến thành cảnh giới thiện, chuyển ba đường ác biến thành ba đường thiện. Đem ý niệm ô nhiễm chuyển biến thành ý niệm thanh tịnh, đó chính là đem sáu pháp giới phàm phu chuyển

biến thành bốn pháp giới Thánh nhân. Sáu cõi phàm là nhiễm, bốn cõi Thánh là tịnh, chuyển từ trên tâm. Tâm chuyển thì cảnh giới bên ngoài liền chuyển.

Cùng một đạo lý như vậy, thế giới hiện tại này, mọi người đều biết môi trường ô nhiễm quá nghiêm trọng, không chỉ bề mặt trái đất ô nhiễm nghiêm trọng, đại dương ô nhiễm nghiêm trọng, mà ngay cả tầng ozone trên bầu trời cũng thủng một lỗ lớn, diện tích đó gần bằng cả châu Âu, bạn xem sự ô nhiễm này nghiêm trọng đến mức nào. Con người trên toàn thế giới đều đang nói đến việc bảo vệ môi trường, tăng cường ý thức bảo vệ môi trường, tăng cường công tác bảo vệ môi trường, có hiệu quả không? Nói thật lòng là không có hiệu quả. Tại sao không có hiệu quả? Bởi vì họ không biết tu từ căn bản. Môi trường tại sao lại ô nhiễm? Do nhân tâm ô nhiễm. Làm thế nào để thực sự cải thiện việc bảo vệ môi trường này, để môi trường có thể khôi phục lại bình thường, bắt buộc nhân tâm phải rời xa ba món phiền não độc hại, khôi phục lại bình thường, thì cảnh giới liền chuyển biến. Đó là y báo chuyển theo chánh báo, cảnh tùy tâm chuyển. Trên thế giới hiện nay nhân tâm ô nhiễm nghiêm trọng, bị cái gì ô nhiễm? Bị tham sân si ba món độc ô nhiễm, điều này thật là nguy kịch! Đây là căn bản khiến cho môi trường bị ô nhiễm. Chúng ta đem ba món độc xả bỏ đi, đoạn trừ đi, khôi phục lại tâm thanh tịnh, tất cả sự ô nhiễm môi trường của thế giới này, đều sẽ tự nhiên tốt đẹp trở lại. Thế nhưng hôm nay chúng ta đem đạo lý này nói ra, các nhà khoa học lại không tin, nói thế nào họ cũng không thể tiếp nhận, vậy thì đành chịu thôi, do cộng nghiệp chiêu cảm, hết cách rồi. Vào thời cổ đại người trí thức tin tưởng, để vương cầm quyền tin tưởng. Chỉ cần có tai họa của đại tự nhiên, họ liền có tâm cảnh giác, họ liền quay đầu trái giới tẩy tịnh thân tâm, lui về để phản tỉnh, đoạn ác tu thiện, họ làm công việc này, điều này rất có đạo lý. Hiện nay người bình thường cho rằng, tai họa tự nhiên này không có quan hệ gì với chúng ta, bạn nói xem điều này có tệ hại hay không!

Đây là nói Đức Phật giáo hóa cõi tam thiên đại thiên thế giới, không chấp trước, không trước tướng; Phật hiện ra thân ba mươi hai tướng tốt tám mươi vẻ đẹp này, Ngài cũng không trước tướng, cũng không màng tới, cũng không để ý, đây là điều chúng ta phải nên học tập. Như Lai trên quả địa đều không trước tướng, Ngài mới thành Phật; Bồ-tát vì không trước tướng mới trở thành Bồ-tát; Thanh văn, Duyên giác không trước tướng, cho nên các ngài thành Bích-chi Phật, các ngài chứng quả Tu-đà-hoàn. Do đây có thể biết, trụ tướng là căn bệnh lớn, trụ tướng chắc chắn là phàm phu, trụ tướng thì ngay cả Tịnh độ cũng không thể vãng sanh, bạn nói xem làm sao vãng sanh cho chứ! Trong các buổi giảng

chúng tôi cũng từng báo cáo qua, hôm nay chúng ta có thể tụ hội tại nơi này, nhân duyên này không phải là ngẫu nhiên, mà là nhân duyên từ vô lượng kiếp. Trên “Kinh Kim Cang” có nói, trên “Kinh Vô Lượng Thọ” cũng có nói, trong thời đại này, thời kỳ mạt pháp, người nghe được kinh Đại thừa mà có thể sanh tâm hoan hỷ, đều là do trong đời quá khứ từ vô lượng kiếp đến nay, từng cúng dường vô lượng vô số chư Phật Như Lai, bạn có thiện căn sâu dày như vậy, nên nghe kinh Đại thừa mới sanh tâm hoan hỷ. Đã là trong đời quá khứ chúng ta từng cúng dường nhiều chư Phật Như Lai như vậy, tu tập nhiều thiện căn như vậy, tại sao vẫn chưa thể thành tựu, vẫn còn rơi rớt đến bộ dạng như ngày hôm nay? Nguyên nhân ở đâu? Đối với ngũ dục lục trần của thế gian cho là thật, tham đắm lưu luyến không chịu buông xả, tuy rằng tích lũy thiện căn trong vô lượng kiếp, nhưng cái kết quả đó thì bây giờ chính mình tự biết, tự rõ ràng. Đời này nếu không thành tựu, hoàn cảnh của đời sau e rằng còn không bằng đời này, sẽ còn khổ hơn nữa, đây là sự thật. Làm sao biết là còn khổ? Tự mình quay về bình tâm suy nghĩ lại thì sẽ hiểu, chúng ta khởi tâm động niệm, có mấy ý niệm là giác ngộ? Có mấy ý niệm là mê hoặc điên đảo? Ý niệm mê nhiều hơn ý niệm giác, vậy thì sẽ đọa xuống dưới, chứ không thể thăng lên trên. Sự thật này vô cùng đáng sợ, cũng vô cùng nghiêm túc, cho nên nhất định phải buông xả. Phật Bồ-tát biểu diễn cho chúng ta thấy, không có gì khác, chỉ là triệt để buông xả mà thôi.